

د هیلو اټل

ستونزي مو پر شگو او برياليتوبونه مو په مرمړ ډبره وليکئ!

ليکوال: فرهاد احمد صديقي

Ketabton.com

فرهاد احمد صديقي

د هيلو اتل

فرهاد احمد صديقي

د هيلو اتل

د هيلو اتل

ليکوال: فرهاد احمد صديقي

د کتاب ځانگړني

د کتاب نوم: د هیلو اتل

ليکوال: فرهاد احمد صديقي

کمپوز چاري: فرهاد احمد صديقي

ډيزاين چاري: فرهاد احمد صديقي

چاپ کال: 1403 ل – 2024 م

د ټيليفون شمېره: 0700307564

ایمېل: farhadsadiqi1874@gmail.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فرهاد احمد صديقي

د هيلو اتل

ډالي

زما اتل زما پلار جان ته!

چي د ژوند په هره لوره ژوره کي يې زما

لاس نیوی کړيدي!

سريزه

نحمده و نصلي علي رسوله الكريم اما بعد فاعوذ بالله
من الشيطان الرجيم

بسم الله الرحمن الرحيم په لومړي سر کي د الله (ج)
شکر ادا کوم چي ماته يې خپل د لومړني کتاب د پوره
کولو قوت راکي.

په دوهم قدم کي بايد ووايم! دا چي په اوس وخت کي
د ميني او عاشقي کتابونه په خپريدو دي. چي زموږ
ټولنه د خرابي و کندي ته کشوي.

ما وغوښتل چي داسي يو کتاب وليکم چي د ټولني
ځوانانو ته يو ډول قوي روحیه ورکړي. چي څنگه
کولاي سي د مشکلاتو په وړاندي مبارزه وکړي. د دې

کیسي مرکزي کرکټر اتل صدیقي په خپل ژوند کي له
ډیرو مشکلاتو سره مخ کېږي. چي په وړاندي يي مبارزه
کوي تر ټولو غټ چیلنج د ده په وړاندي غربت دي.
دوهم قدم کي زموږ د وطن ځيني نالایقه قصابان
ډاکټران دي چي مقصد يي خالص د پیسو شکول دي.
زموږ وطن ډیر د زړه سوي دي. زما هغه ډاکټران چي
مقصد يي د پیسو شکول دي دا توصیه ده چي دوي دي
یوځل خپل گریوانو ته سروڼه ورکښته کړي داسي فکر
دي ووهي چي د ده لور، مور او یا خور مریضه وي دی
يي ډاکټر ته بوزي هلته ده ته پرله پسې نسخې ورکوي.
او دده سره په جیب کي پیسي نه وي نود ده به څه
حالت وي او اخير هم په دي دوا سره يي ښه وه نه سي
نو زما وه دا ډاکټرانو ته دا توصیه ده چي دوي دي د بل

حالت پر خپل ځان قياس کړي او هيڅ کله د دي د
ډاکټري پر ځاي قصايي نه راباسي.
په اخير کي بايد و وایم نوموړي کتاب چي ستاسو په
لاس کي دي ما د ډيرو مشکيلاتو سره ليکلي دي
هر څه شوق غواړي او همدا شوق و چي زه يې ددې
کتاب ليکلو ته و هڅولم. په پای کي له خپل پلار جان
څخه مننه کوم چي زما سره يې د ژوند په هره لورپه او
ژوره کي کومک کړي دی زما اتل زما پلار جان! مننه
او بيا هم مننه!

ليکوال: فرهاد احمد صديقي

فرهاد احمد صديقي

د هيلو اتل

د خلگو شورماشور و هر يوه به کونښ کوي چي تر بل مخته سي تر
خو ستيځ ښه سم وويني. پدې وخت کي نطق د ستيځ سره را ښکاره
سو. په ميک کي يې په لوړ ږغ وويل ښاغلو ميلمنو له انتظار څخه مو
ډيره مننه پروگرام پنځه دقيقې وروسته شروع کوو.

تقريباً پنځه دقيقې وروسته نطق پر ستيځ راښکاره سو او په لوړ ږغ
يې په ميک کي وويل زموږ د نن ورځي پروگرام د قران کريم په خو
مبارکو اياتونو سره شروع کوو نو د قرانکريم د تلاوت لپاره و قاري
يوسف ته بلنه ورکوو تر څو د ستيځ مخ ته راسي او زموږ پروگرام ته د

قرانکريم په خو مبارکو اياتونو سره ښکلا ور وبخښي. وروسته نطق
ستيج ته په نږدې پرته چوکي کي کښېنستي او يو ځوان ستيج ته ور
پورته سو او په ډېر زړه وړونکي ښځه يې د قران کريم د اقرأ سورت خو
مبارک اياتونه تلاوت کړل. وروسته له ستيج څخه راتأ سو.

- نطق د ستيج مخته يو ځل بيا راغلي او د ځينو تشریفاتې خبرو
وروسته يې وويل!

- درنو مېلمنو زموږ پروگرام نن د يو داسي شخص په باره کي نيول
سويدي چي دې وطن ته يې ډېر زيات خدمتونه کړيدي چي يو له
هغو خدمتو څخه د اُميد هسپتال جوړول دي چي مفت دي او بل
لوي خدمت يې د اتل خيريې بنسټ جوړول دي. دا چي دا نوموتي
ډاکټر له کومو مشکلاتو سره مخ سويدي دا به د ډاکټر صاحب اتل
صديقي له خپلي خولي څخه واورې. او اوس بلنه ورکوو ډاکټر
صاحب اتل صديقي ته تر څو د ستيج مخ ته راسي او موږ او تاسي ته
د خپل ژوند غمجن داستان وړاندي کړي.

ډاکټر صاحب اتل صديقي !

تالار د تماشاتيانو چکچکو ونيوي پر ستيج باندي سپين رنگه دريشي
والا سپری را بنکاره سو وروسته یی د منني په ویلو سره وویل د
خوشحالی په خوند هغه وخت پوهیږي چي غم او سختی درباندي
تیري سي. زموږ کورني د پنځو کسانو څخه جوړه وه پلار جان مي
ایمل مور جانه حسنات خور مي خاطره او ورور مي الهام. زموږ
کورني د غریبي طبقې څخه وه پلار جان مي سپين ږري و او
چوکیداري یې کول موږ خپل د کور ټول عاید د یو دوکان څخه پوره
کوي چي موږ ته زموږ د نیکه څخه راپاته و هغه دوکان مو په ۳۵۰۰
افغاني په کږه ورکړي و او خپل دکور عاید مو په پوره کوي پلار
جان مي د تعلیم ډېر زیات شوقي و همېشه به یی ویل چي که ماښام
ته ډوډی و نه لرم خو تاسي به تعلیم نه پرېږدي پلار جان ته مي دي
الله ډېر عمر ورکړي همېشه به یی دا خبره د نصیحت پر ډول راته
کوله اتله زویه په ژوند کي د مشکلاتو له فشار څخه ونه بهرېږي پیا
ولړه چي فشار سکاره په الماس بدلوي!

دا چي زه نن زه دلته ستاسو ومخته ولاړ یم دا ټوله زما د پلار جان
برکت دي. پلار جان مي زه په ویسا اکاډمي کي شامل کړي وم چي

يو شخصي ليسه ده كله چي يی زه په مکتب کي شامل کړم نو راته وې ويل زويه که پر ځان د زېږورتيا خطر ونه منې خپل هدف ته نسې رسېدلای. کونښن وکړه هدف وټاکه او د هدف د لاسته راوړلو لپاره وجنگېږه. پلار جان مي پر موږ باندي د عصري زده کړو تر څنگ ديني زده کړي هم کولې. پلار جان مي زموږ سره واقعاً زياته خواري کښل. په اووم صنف کي مي له مکتب سره يو ځای سنټران هم شروع کړل د شپې تر اتو بجو به مي درسونه ويل کله چي مو د مکتب اووم صنف په خلاصيدو سو نو د افغان ترک مکتب د ماگس امتحان اعلان سو نو د پلار جان سره ورغلم تر څو داخله را وکړي. په مکتب کي يی د امتحان وخت او ورځ را وښووله. د ټاکل سوې ورځي څخه يوه ورځ مخکي مي د شپې تر نهو بجو پوري درس ووايه وروسته مي له خدايه په امتحان کي کومک وغوښت نور بيده سوم. سهار پر پنځه بجې راکښېناستم لمونځ او يوه سپاره وظيفه مي وکړل وروسته مي د مکتب د امتحان لپاره ځان آماده کړ پر شپږ نيمې بجې مي ناشته وکړل او نور د مکتب پر خوا روان سولم.

مکتب ته چې ورسېدم نو د امتحان صحنې ته ننوتم تلاشي يې وکړل
 جوس، کپک، پنسیل، پنسیل پاک او کلمکت يې راکړل او د امتحان
 صحنې ته ننوتو هلته په هر صنف کي استاد ولاړ و. ټولو ته يې پارچې
 ورکولې. پارچه مي تري واخيستل چوکي يې راته په نښه کړل.
 امتحان مي ورکړ يوه هفته تېره سوه د جمعې ورځ وه مور مي د سهار
 ناشته تياره کړه دسترخوان هوار سو ډوډي مو پر کنبښووله. د ډوډي
 په خوړو مو شروع وکړل پدې وخت کي مي د پلار ټيليفون ته زنگ
 راغلي پلار مي اوکې کړ له هغې خوا تر سلام او سترې مسي وروسته
 يې ورته وويل چې له افغان ترک مکتبه يې زنگ وهلي دي که تکليف
 نه وي يو ځلي دي مکتب ته راسي پلار مي ورته وويل چې سمه ده
 نور يې ټيليفون قطعه کړ راته وې ويل! هله اتله زويه ژر سه چې
 مکتب ته يې غوښتي يو مور مي ژر ولاړه سوه نوي کالي چې پلار مي
 په اختر کي ځانته او ماته اخيستي وه راته راواخيستل. ژر ژر مو
 کالي الیش کړل سړک ته راووتلو هلته مو تر مکتبه يو ټکسي کرایه
 کړل مکتب ته چې ورسيدو نو هلته يې د انتظار په اطاق کي کښېنولو
 چای خانه والا دوه گيلاسه چای راوړلې تقريباً پنځه دقيقې وروسته د

مکتب د مدیر سکرتر په دروازه کې را ښکاره سو له موږ دواړو سره
يې سترې مسې وکړل وروسته يې وويل ستاسو زوي زموږ مکتب ته
په اوله درجه کامياب سویدی او موږ هم ده ته د مکتب لخوا سل
فيصده بورس ورکړو! بېخي ډېر خوشحاله سولم د پلار جان د
خوشحالي خو مي حد نه کېده وروسته د مکتب سکرتر د قرارداد پاني
د لاسليک لپاره پلار جان ته ورکړلې پلار جان مي د قرارداد ورقي
امضا کړلې وروسته کور ته راغلو پر ټوله کورني مو دغه زيري وکړ
مانښام ته مي د امه خاوند هم زنگ راووهلي او ويې ويل مبارک مو
سه د اتل جان د اول نمره گي عکس پر فېسبوک خپور سویدی. پلار
جان مي ډېر خوشحال سو. مانښام بیده سولم.
سهار وختي مي مور راوينس کړلم وې ويل پورته سه لمونځ وکړه را
ولاړ سولم اودس او لمونځ مي وکړل يوه سپاره تلاوت مي وکړ
وروسته مي د مکتب دريشي پر تن کړل. او مکتب اوله ورځ مي پيل
کړل.

(۴ کاله وروسته)

د سه شنبه ورځ وه ماښام مي تر درو بجو پوري مطالعه کړې وه نو
پدې خاطر سهار ناوخته راکښېنستم ژرژر مي دريشي واغوستله
دباندي راووتم مور مي راته وويل اتله زويه راسه ناشته وکړه بيا ولاړ
سه! ومي ويل!

- مورجاني راباندي ناوخته دي وې ويل يوه دقيقه صبر وکړه ومي
ويل سمه ده مور مي خوني ته ننوتل. زه منتظر سوم مور مي د خوني

راووته یو تور پلاستیک یې په لاس کې و راته وې ویل پدې کې مې
 یو څه چپس او ډوډي درته ایښي دي مکتب ته چې ورسېدلې نو چې
 وخت چې دي پیدا کړ وېې خوره مور جانه مې په غېږ کې ونیول مننه
 مې ترې وکړه! وروسته په تېزي سره راووتم یوې ټکسي ته مې لاس
 ورکړ ټکسي راته ودرېدل وروختلم د مکتب ادرس مې ورکړ تقریباً په
 پنځلس دقیقو کې ورسېدل مویروان ته مې کرایه ورکړل مکتب ته
 ننوتم مکتب د گلانو سهارني وېرم پر سر اخیستی و د خپل صنف په
 لوري ولاړم استاد صنف ته راغلي و اجازه مې واخیستله او پر چوکي
 کښېنستم استاد خپل درس ته ادامه ورکړل. یو لس دقیقې وروسته
 دروازه وټکېدله استاد ښغ کړل راځئ! دروازه خلاصه سول استاد د
 ولاړ سئ! ښغ وکړ ټوله شاگردان ولاړ سول سرمعلم صنف ته راننوتې
 موږ کښېنستلو! سرمعلم زموږ د تشویق دپاره یې یو څه خبرې وکړلې
 وروسته یې د امتحاناتو یادونه وکړله وېې ویل درې ورځې وروسته مو
 امتحانونه دي بیا یې زیاته کړل د امتحاناتو تقسیم اوقات د باندې
 زېږېږي نور د صنف څخه ووتې استاد خپل درس ته ادامه ورکړل
 خپل پاته درس یې خلاص کړ د تفریح زنگ ووهل سو دباندې ووتم

کتابچه مي هم د ځان سره واخيستل چي تقسيم اوقات د ځان سره وليکم د نوټيس بورډ سره د شاگردانو ډېر رش و. بيرته صنف ته راغلم تر څو په رخصتي يې له تختې څخه وليکم او يا يې هم په صنف کي د يوه شاگرد څخه وليکم. د تفرېح د خلاصېدو زنگ ووهل سو د فزيک استاد صنف ته راننوتې استاد چي درس خلاص کړ د تفرېح زنگ ووهل سو. استاد د صنف څخه ووتې خالد ولاړ سو تر څو د صنفه ووځي! ومي ويل خالده! خالده! تا تقسيم اوقات وليکۍ ويې ويل هو ومي ليکي ورته ومي ويل را يې که! خالد تر ميز لاندي کتابچه راواخيل را يې کړه په تقسيم اوقات کي لومړی امتحان د رياضي و بيا د فزيک بيا د کيميا او همداسي نور کور ته ولاړم لمړی ورغلم د پلار جان لاسونه مي ور مچ کړل وروسته د مورجاني خواته ورغلم د هغې لاسونه مي هم ور مچ کړل وروسته د خپل خوني پر خوا ولاړم هلته مي دريشي ايشه کړل وروسته د پلارجان خوني ته ورغلم هلته مي د کټ لاندي ترموز راواخيست. تقريبا نيم ساعت وروسره کښېنستم وروسته خپلي خوني ته ولاړم د امتحانونو لپاره پلان جوړ کړ. پلان په داسي و چي هره شپه بايد تر يوولسو بجو درس ووايم

وروسته باید هر سهار پر پنځو بجو راکښېښم او تر اوو بجو پوري به درس ووايم. امتحانات راورسېدل اول درې امتحانه مي په ښه ډول ورکړل د یک شنبه ورځ وه امتحان چي مي ورکړ نو کور ته ولاړم هلته مي د پلار جان لاسونه ور مچ کړل وروسته د مور جاني و خواته ورغلم کله مي چي د مور جاني لاسونه ور مچول نو پر بدن باندي مي يې ډېره شديدې تبه احساس کړل د مور جاني پر تندي مي لاس ور کښود ډېر شديد گرم و او مړه مړه خوله هم پر پرته وه ورته ومي ويل مور جاني ايا صحت مو ښه دي وې ويل هو اتله زويه ښه يممه ته راغلې امتحان دي سم ورکړ ومي ويل هو مور جاني سم مي ورکړ وې ويل ښه اوس ورسه دريشي دي اليشه کړه ومي ويل سمه ده مور جاني! د خوني پردې مي کش کړلې او پر خپل ځای پرېوتلم. د خوني دروازه خلاصه سول مور مي خوني ته راننوتل وې ويل اتله زويه چای درته راوړم که بيدېږې ومي ويل يا مورجاني زه به يو ساعت بیده سم! وې ويل سمه ده! وروسته مي مور له خوني څخه ووتل او زه بیده سولم.

د لمر د وړانگو پنا مي پر سترگو ولوېدل سترگي مي خلاصي کړلې مور
جاني مي د خوني پردې کش کړلې وې ويل اتله زويه ولاړ سه د
مازديگر لمونځ وکړه چي قضا کيږي ومي ويل سمه ده ولاړ سوم
دباندي سراي ته راووتلم اودس مي وکي بيرته خوني ته راغلم لمونځ
مي وکړ. د جغرافيه د نوټ کتابچه مي له ځان سره راواخيستل د پلار
جان خوني ته ورغلم هلته مي کتاب وکتې.

د ماښام اذانونه شروع سول مسجد ته مي د تگ تابيا ونيول. د
جماعت څخه چي راغلم د چايو گيلاس مي د ځان لپاره ډک کړ د مور

ښخ مي سو ويل يې اتله زويه! يو ځل اشپز خاني ته راسه ومي ويل
درغلم ويې ويل زويه ماښام ته يو څه ترکاري، يو پاو مستې او پينځه
ډوډۍ درسره راوړه او د سر درد يو پاکټ گولي هم درسره راوړه ومي
ويل سمه ده ولاړم تر څو د دوکان څخه دا شيان را واخلم.

دوکان څخه مي ټوله شيان را واخيستل او د درملتون پر خوا
روان سولم په لاره کي مي تليفون په جيب کي و شرنګيده
تليفون مي د جيب څخه راوکښي پلار مي وو اوکې مي کړ پلار
مي وويل اتله زويه نن د يو ملگري په کور کي ميلمه یم او
ناوخته درځم ما ويل سمه ده درملتون څخه می دوا او
نانوایي څخه مي ډوډۍ را واخيستل او کورته ولاړم ډوډۍ
مي مور ته ورسول او خپلي خوني ته ولاړم تر څو د سبا لپاره
د مکتب تقسيم اوقات جلا کړم د خوني دروازه خلاصه سول
او کوچنۍ خور خاطره مي په دروازه کي را ښکاره سول ويې
ويل اتله وروره په دا يو څو سوالونو کي مشکل لرم ومي ويل
راسه خوري چي در ويې ښيم د خور د سوالو مشکل مي ور

حل کړ نور دا ولاړل او ما خپل کتابونه سره ټول کړل او د ریاضي د کتاب د سوالونو په حلولو اخته سولم د ماخستن تر لمانځه پوري مي کتاب وکتی او د لمانځه تر ادا کولو وروسته کورته ولاړم مور مي ډوډۍ سمه کړل زموږ عادت داسي وو چي ډوډۍ به مو تر لمانځه وروسته خوړل نور مي نو ځان خوب ته اماده کړی سهار پر پینځه بجې د لمانځه د ادا کولو لپاره را ولاړ سوم اودس مي وکړ نیمه سپاره تلاوت مي وکړ او د تلاوت څخه وروسته مي خور ته د سترخوان د راوړلو وویل هغې سترخوان راوړ او د سهار له ناشتې وروسته مي لباس تبدیل کړ او سړک ته را ووتلم تر څو یو ټیکسي- ونیسم پینځه دقیقې بعد یو ټیکسي- راغلل او مکتب ته ولاړم مکتب ته چي ورسیدم ټوله شاگردان دباندې ولاړ دي او چپتران یې په لاس کي دي زه هم ولاړم د کانتین څخه مي یو بوتل اوبه را واخیستلې نور مي چپتر را واخیستي تکرار مي پر وکړی.

په دا وخت کي په لاوډ سپیکر کي ږغ وسو چي لس دقیقې

بعده امتحان شروع کيږي ما هم د امتحان لپاره امادگي ونيول او د امتحان وسايل مي سره اماده کړل د رياضي امتحان مي په ډير ښه شکل سره ورکړ او همدا ډول د بيولوژي امتحان مي هم ورکړ په سبا د کيميا امتحان وو کور ته ولاړم د مور مي تبه وه د سر د درد گولي مي ورکړل نسول سمه.

مانښام مي يو ټيکسي- را وگرځول او مور مي مهمند هسپتال ته ورسول هلته يې سيروم ور چالانده کړی خاطره مي ورته راوغوښتل زه هم ولاړم او د کيميا کتاب مي را واخيستی تر څو يوشی ورڅخه زده کړم په مور مي ډير فکر خراب و تقريباً د شپې يولس بجې وې چي ډاکترانو رخصت را کړی کورته راغلو د شپې تر يوې بجې پوري مي کتاب کتی او نور بیده سولم.

سهار تقريباً پينځه نيمې بجې وې چي راوښس سولم اودس او لمونځ مي وکړی او خدای (ج) څخه مي خپلي مور ته د شفاء غوښتنه وکړل او ورغلم د مور پوښتنه مي وکړل پر تندي مي

يې لاس ور کښېښود تندي يې لږ تود وو او مړه خوله پر پرته
وه ومي ويل اوس څنگه يې ويې ويل تر ماښام اوس ښه يم بيا
يې وويل اتله زويه ماښام ډير راسره په تکليف سوې ايا د
امتحان امادگي دي نيولې ده؟ ما ورته وويل هو مورجاني او دا
هيڅ تکليف نه وو خداي (ج) دي تاته شفاء درکړي نور د
مکتب پر خوا روان سوم .

مکتب ته ولاړم او امتحان مي ورکړ د مکتب څخه د وتلو په
حال کي وم چي خالد را ناره کړل ومي ويل څه وايې؟ ويې
ويل څه شی کوې چي دونه وختي ځې په درس کي يو څه
مشکل لرم او د رياضي استاد ويل چي د رياضي نمرې را
باسم يو څه وخت به ورته منتظر سو ومي ويل کومه پوښتنه
دي درلودل؟ پوښتنه يې وکړل پوښتنه يې په پولينوم کي وه
پوښتنه مي ورجواب کړل لس دقيقې وروسته يې نمرې وځړولې
ورغلم چي نمرې وگورم پر نمرې ډير رش وو او هر شاگرد
غوښتل چي خپلي نمرې وگوري هر شاگرد چي به را تير سو

ډیر به یې طبیعت خراب وو ځکه چې نمرې به یې ډیري کمي وې زما هم ډیر زړه غوښتی تر څو نمرې وگورم چې څو نمرې به مي وړي وي کله چې وار ماته را ورسیدی خپلي نمرې مي وکتلې تاف مي وړي وې ډیر خوشحاله سولم او غوښتل مي چې ژر خپل کور ته ورسېرم تر څو پر خپلي مور جاني او پلار جان باندي د خوشحالی زیری وکړم کورته چې را ورسیدم پلار جان او مور جاني ته مي وویل بیخي ډیر خوشحاله سول.

زموږ امتحانو همداسي جریان درلودی چې ټوله شپاړلس مضمونونه وه د پینځلسم مضمون امتحان د پښتو و. امتحان مو ورکړ. د امتحانه چې راووتم نو په جیب کي مي تلیفون وشرنگېدي کله مي چې اوکې کړ د خاطره چیغه مي واوریده! په ډیره وار خطایي مي وویل خاطره خوري خیرت دی ولي چیغي وهې؟ ویې ویل اتله وروره ژر ځان را ورسوه مور پرته ده ښه نه کوي او سترگي یې سپیني دي.

ډیر وار خطا سوم خور ته مي د وار خطايي د کمولو لپاره یو

څه دلایسايي ورکړل ورته ومي ويل مه ور خطا کيږه د کوشي په سر کي يم دا دی در رسيم ژر روان سولم د پيري وارخطايي څخه لار راڅخه ورکه سول چي څه وکړم سړک ته چي ورسيدم تیکسي- ته مي لاس ور کړی او د کور پر خوا روان سوم کور ته چي ورسيدم ژر مي خور ته وويل مور راسره پورته کړه د شفاء خاني پر خوا ځو ويي ويل سمه ده.

شفاء خاني ته چي ورسيدلو کټ يي راوړی مور مي يي پر پريستل او عاجل اطاق ته يي دننه کړل د اطاق مخته ورته منتظر سولو تقريبا لس دقيقې وروسته يو نرسه په منډه راغلل ويي ويل ستاسو پر مور د زړه حمله راغلې ده و د محاسبې اطاق ته ورسئ هلته خبره ورسره خلاصه کړی مور که دي تر مابنهامه عمليات نسول د مرگ خطر ورسره تړلی دی ډير وارخطا سوم ومي ويل سمه ده ژر د محاسبې اطاق ته ورغلم.

هلته د کمپيوتر کار خواته ورغلم کومه ورقه چي نرسي راکړې وه هغه مي ورکړل کمپيوتر کار تقريبا پينځه دقيقې په کمپيوتر

اخته وو او ویې ویل د زړه عملیات په دوه لکه افغانۍ کیږي او پسي- زیاته یې کرل ستاسو مریض باید اته شپې دلته بستر سي تر څو ښه سي ومي ویل شپه په څو ده ویې ویل شپه په دوه نیم زره افغانۍ ده ومي ویل که یو څه ښه پکښي وکړې ویې ویل که پیسې نه تحویلوی او مریض مو نه عملیات کوی

نو مریض مو خارج کړی. حساب مي در کړی نور تلای سئ!

له ډیره قهره مي د مخ رنگ ورته واوښت خو څه مي کړي وای دلته مي مور پر بستر پرته وه څه مي نسوای ورته ویلای خیر راووتم او حیران وم چي څه وکړم زموږ کورنۍ د غریبي طبقې څخه وه پلار مي چوکیدار وو او موږ خپله گوزاره په یوه دوکان کول چي له نیکه څخه را پاته وو د هغه دوکان کرایه د میاشتي درې نیم زره افغانۍ وه او پلار مي په چوکیداری کي درې زره افغانۍ اخیستلې په همدغه پیسو مو کور چلاوه او نه پوهیدم چي دومره پیسې زه له کومه کړم.

په دا وخت کي مي پلار په دروازه کي رانښکاره سو او ویې

ویل اتله زویه په مور دي څه سوي دي؟ خاطره زنگ راووهه
چي پلاره یو ځل مهمند هسپتال ته ځان را ورسوه مور لږ
ناجوړه ده او نور یې تلیفون بند کړ ورته ومي ویل بابا پر مور
د زړه حمله راغلې ده او ټوله قصه مي له سره تر پایه ورته
وکړل.

پلار مي تر ډیر فکر کولو وروسته سر را پورته کړی او ویې
ویل زویه بله چاره نلرو کاش هغه دوکان خرڅ کړو ومي ویل
صحيح ده ویې ویل ته دي دلې مور ته پاته سه زه به د دوکان
چاره ور وکړم ومي ویل سمه ده.

د مازدیگر پینځه بجې وې چي پیسې یې را ورسولې ورته ومي
ویل دوکان دي خرڅ کړ ول هو دوکان مي په پینځه لکه
افغانۍ خرڅ کړ د پیسو څخه مي دوه نیم لکه افغانۍ را
واخیستلې او د محاسبې اطاق ته ورغلم. پیسې مي کمپیوټر
کار ته ورکړلې.

کمپیوټر کار راته وویل! پر څلور بجې یې عملیات ورکوو

ومي ويل سمه ده په ځان نه پوهيدم چي څه وکړم د خدای
(ج) څخه مي مور ته شفاء غوښتل.

سبا مو د تاريخ اخري امتحان وو کتاب مي را واخيستی او
ومي ويل تر څو چي مي د مور عمليات خلاصيري تر هغه
وخته خدای دي وکړي يوشی زده کړم پر يو کټ کښينستم
پينځلس دقيقې وروسته يو نرسه په نيولې ساه راغله او ويې
ويل دحسانات په نوم مريض ستاسو سره دی؟ ومي ويل هو

ويې ويل (O-) وينې ته عاجل ضرورت دی ژر يې د وينې له

بانک څخه راوړه ومي ويل سمه ده هلته چي ولاړم هغوی راته
ووويل هلته پيسې تحويل کړه.

ومي ويل ستاسو په سينو کي زړه سته که يا هلته يو انسان د
مرگ سره لاس او گريوان دی او تاسو د پيسو په غم کي
ياست؟ ويې ويل په نورو شيانو مو سر نه خلاصيري پيسې
تحويل کړه او وینه واخله.

په زر افغانۍ یوه خلته وینه وه. پیسې مې تحویل کړلې او وینه مې وروړل خه وخت وروسته نرسه بیا را ووته او ویې ویل دوې خلتې وینه نوره راوړه ومي ویل دا ده یوه خلته مې راوړل بله بیا ولي غواړې؟

په وار خطايي او بنده، بنده ژبه یې وویل ه...هغ...هغه پ... په غلطې کي د ډاکټر څخه د زړه یو رگ ووهل سو اوس وینه په ډیر شدت سره روانه ده.

د نرسي څخه مې مخ واړوی او د محاسبې اطاق ته ورغلم. دا چي ډیر وار خطا او په غصه وم له ډیره قهره مې دروازه و نه ټکول کمپیوتر کار د میز تر شا ناست وو او تلیفون یې غوږ ته نیولی وو او په زوره یې خندل له ورايه معلومیدل چي د یوې بنځي سره ږغیږي کله چي زه ورغلم تلیفون یې ډیر ژر له غوږ څخه لیري کړ او ویې ویل

— د ادب او اخلاقو په نوم یو شی پیژنې که یا؟ سیده را روان یې دروازه ولي نه ټکوې بې ادبه.

ومي ويل!

— يا نه بې پيژنم

کمپیوتر کار له ډيري غصې څخه سور او شين اوښتی او ويې

ويل

— ووځه بد اخلاقه!

دا چي زه هم ډير په غصه وم نو خوله مي پر را خلاصه کړل!

— د ځانه دي څه فرعون راته جوړ کړی هر يوه ته چي ورسې

يا نمرود وي يا فرعون وي د پيسو شکول خو مو داسي زده

دي دا کار بيا ولي نسئ کولای د انسان څخه مو حيوان جوړ

کړی دی او يوازي په اخته ياست چي هغه پاته پيسې واخلي

که پاته سو پاته سو او که نسو پاته وایاست وخت او وعده يې

پوره وه د پيسو شکول خو مي داسي زده دي کاش چي يو څه

احتياط مو هم زده وای.

کمپیوتر کار چي د غصې څخه سور او شين اوښتی وو ويې

ويل

— ووځه بد اخلاقه! ورته ومي ويل!

— بد اخلاقه ته ماته وايي کاش چي تاسو خپله لږ اخلاق درلودای او بيا مو بل ته نصيحت کړی وای

— کمپیوتر کار نارې کړلې! څه شي غواړې؟ لکه مچ په غوږ کي مي را بونېږي. ورته ومي ويل!

— تاسو د پیسو له اخیستلو بل کوم کار لرئ پیسې مي پر ميز ورته کښودلې او ومي ويل! بیل وليکه ده هم په ډیر قهر سره پیسې واخیستې او بیل یې پر ميز کښېښودی.

— ويې ويل! څه له مخ څخه مي چپ سه!

د پسخند پر ډوله مي ور غبرگه کړل!

— ته نور بیلان اماده کوه زه درباندي راځم ده په درد راته وويل

— ژر ووځه!

وینه مي را واخیستل او نرس ته مي ورکړل تقریبا دوه ساعته وروسته د عملیات پر سر زرغون گروپ ولگیدی زړه مي ډیر

خوشحاله سو تر هغه وخته مي په درس کي په هيڅ شي سر نه خلاصیدی د عملیات خانې دروازه خلاصه سول او زما زړه يعني زما مور يې د علمیات خانې څخه را ويستل سپين ټوکر يې پر هوار کړی وو مور جانه مي پر تندي مچ کړل وروسته يې زما مور خپل اطاق ته يوړل زه ولاړم د پایواز په اطاق کي ورته منتظر سوم او خپل کتاب مي را واخيست د شپې تر يوې بجې پوري مي کتاب وکتی او وروسته بیده سولم.

سهار پر پينځه بجې راوینس سولم اودس او لمونځ مي وکړی وروسته مي يوه سپاره د قرانکریم تلاوت وکړی او د الله (ج) له درباره مي خپلي مور ته د شفاء غوښتنه وکړل ډیر خوشحاله سولم او خپله خور خاطره مي ورته را وغوښتل او ولاړم تر څو چي امتحان ورکړم.

د امتحان صحنې ته ورغلم استاد په عجيبه نظر راته وکتل او ويې ويل اتله څه سوي دي رنگ دي ولي داسي ژړدی؟ ومي ويل استاده هسي- يو څه بې خوبه سوی یم امتحان چي

مي ورکړی سیده شفاء خانې ته ولاړم هلته بیا د پایوازانو په اطاق کي منتظر سوم لږ وخت نه وو تیر سوی چي نرسه راغلل ویې ویل دغه دوا راوړه.

ولاړم تر څو دوا راوړم د صفا کار څخه مي پوښتنه وکړل! دوا خانه چیري ده؟ هغه را وښودل د ځان سره مي فکر وکړی چي راسه د یوې بلي دوا خانې څخه یې را واخله هغوی راته وویل چي ددې دوا مترادف لرو خو دا دوا نه لرو پر یو پینځو شپږو دوا خانو وگرځیدم هغه دوا نه وه نو د هغه دوا مترادف دوا مي را وخیستل کومه دوا چي مي په بازار کی را وخیستل دوه نیم سوه افغانۍ بیل یې سو دوا مي راوړل او نرسي ته مي ورکړل او زه د پایواز اطاق ته ولاړم تقریبا لس دقیقې وروسته نرسه راغله او وې ویل ډاکټر صاحب غوښتی یې.

را ولاړ سوم نرس ته مي وویل سمه ده درځم نرسه ولاړه او زه هم د ډاکټر پر خوا ور روان سولم دروازه مي ور وټکول د ها خوا څخه د راځه! ږغ وسو ور ننوتم ډاکټر خپل مخته پرتي

چوکی ته اشاره وکړل ویې ویل کښینه! کښینستم ډاکټر وویل
دغه دوا چي تا راوړې ده هغه دوا نه ده ورته ومي ویل دوا
خانه ویل همدا دوا ده ویې ویل ته کومي دوا خانې ته ولاړې
ورته ومي ویل قدوسي دوا خانې ته ویې ویل ولي زموږ له
دوا خانې څخه نه را واخیستل ورته ومي ویل هلته گرانه وه ده
ویل ورسه زموږ د دوا خانې څخه دوا واخله. ښه مي ورته
ووویل ولاړم دوا مي راوړل او ډاکټر ته مي وسپارل ډاکټر راته
ویل دا نسخه هم راوړه! هغه مي هم راوړل. ډیر ستړی سوی
وم ولاړم تر څو یوه سترگه خوب وکړم اطاق ته به رسیدم چي
په جیب کي مي تلیفون وشرنگیده عمه مي وه ویل یې زویه
مور دي اوس څنگه ده؟ ورته ومي ویل الحمدلله اوس تر
پخوا ښه ده ویې ویل څه شي ته خو به ضرورت نه وي؟ ورته
ومي ویل پیسې پوره دي هغه دوکان مو خرڅ کړی ویې ویل
هر څه ته چي ضرورت وي راته ووايه ورته ومي ویل سمه ده.
زه هم نور پرېوتلم ترڅو بیده سم.

نن مي د مورجاني اتمه وه په همدې فکر کي اطاق ته روان وم
اطاق ته لا نه وم رسيدلی چي نرسي را بڼ کړل ول د ډاکټر
صاحب په کاريي کله چي په دروازه ور ننوتم ډاکټر صاحب
راته وويل دغه څلور رقمه سيروم راوړه .

له دوا خانې څخه مي هغه سيرومان ورته راوړل او ډاکټر ته
مي ورکړل.

ډاکټر راته وويل تقريباً دوې شپې بده مو مريض خارجوو
ورته ومي ويل سمه ده.

(۲) ورځي وروسته

د پایوازانو په اطاق کې ناست وم چې نرسه راغله وې ویل
ډاکټر صاحب غوښتي یې ومي ویل سمه ده درځم. ورغلم
ډاکټر راته وویل تاسو باید نور خپل حساب پاک کړی پر بدن
مي یو ډول لږزه راغلل. ومي ویل سمه ده ډاکټر صاحب!

کمپیوټر کار ته ورغلم کمپیوټر کار راته وویل ستا مور دلته
لس شپې تیري کړي دي او شپه په دوه نیم زره افغانۍ
حسابوو ټوله حساب پینځوشت زره افغانۍ کيږي.

په جیب کې مي وکتل ټوله لس زره افغانۍ وې ورته ومي
ویل! نوري به مازدیګر را ورسوم په درد یې راته وکتل ویې
ویل دا هم واخله ټولي پر یوه ځای راوړه ورته ومي ویل سمه
ده را ووتم الهام ته مي زنگ ور ووهه ورته ومي ویل شل زره
افغانۍ درسره راوړه او موټر هم راوله تقریبا د مازدیګر څلور
بجې وې چې پیسې یې را ورسولې.

د محاسبې اطاق ته ورغلم پیسې مي ورته کښېښودلې کمپیوټر

کار تقریباً لس دقیقې په کمپیوتر کې اخته وو او وروسته یې وویل تلای سئ!

مور جانه مې د عاجل اطاق څخه راویسته او د مریضانو د تگ را تگ پر لاره مې را تا کړه. موټر ولاړ وو الهام ټوله شیان سم کړي وه د موټر سیت مو هوار کړ او په دواړو مو مور جانه په موټر کې پرستل او د کور پر خوا روان سولو.

کورته پر لاره مې د عمه زوی صابر زنگ را ووهه او د مور جاني پوښتنه یې وکړل ورته ومي ویل مور جانه مو را خارج کړی اوس کور ته پر لاره یو.

ویي ویل: زه به هم کور ته درسم چې ورسیدلو مور جانه مو را تا کړل. خاطره مخکې له مخکې د مور جاني لپاره ځای سم کړی وو. مور مې پر ځای سره سمه کړل.

لس دقیقې وروسته دروازه وټکیدل دروازه مې ور خلاصه کړل صابر وو د مور خوني ته مې بوتلی. لس دقیقې ورسره کښیښتم! خاطره اشاره راته وکړل ور ولاړ سوم! راته ویي

ویل اتله د بازار خخه ترکاري، غوښه او یو خه رومیان راوړه
له کوره را ووتم د مازدیگر اذانونه شروع وه تر نیمايي لاري به
تللی وم چي په جیب کي مي تليفون وشرنگیده تليفون مي له
جیبه راویستی ملگری خالد مي وو.

تر سلام او سترې مسې وروسته یې وویل:

— ولي داسي ورک یې؟ ورته ومي ویل پر مور جاني مي د زړه
حمله راغلې وه په وارخطايي راته وویل:

- اوس خنګه ده؟ ورته ومي ویل الحمدلله اوس تر پخوا دغونه
ښه ده ویې ویل شکر! الله (ج) دي عاجله شفاء ورکړي ومي
ویل امین.

خالد وویل د امتحاناتو نتایج راوتلي دي او د شنبې په ورځ
یې غوښتي یو ورته ومي ویل سمه ده چي دا ځل به مي خو
نمرې وړي وي ویې ویل یا ان شاء الله ستا خخه څوک نسي-
مخته کیدلای له دې وروسته یې تليفون قطع کړ.

وريځو خپل وزرونه د اسمان پر مخ غورځولي وه د تالاندي
غورهاري سو د باران نرم څاڅکي د مخکي پر مخ اوریدل د
بازار څخه مي سودا را واخيستل کورته راغلم سودا مي خور
ته ورکړل دباندې را ووتم اودس مي وکړ او په خونه کي پر
لمانځه ودریدم د لمانځه پر وخت مي د مور ځگړوي ته پام سو
لکه چي ډير په تکليف وي لمونځ چي مي خلاص کړی د مور
جاني پر تندي مي لاس ور کښيښود تبه يې وه او پر تندي يې

خوله راغلي وه لاس مي د تندي خخه را ايسته کړی او پوښتنه
مي ورخخه وکړل مور جاني سر دي درد کوي؟ ويې ويل هو د
صابر راته وويل ډاکټر د درد گولي نه دي ورکړي؟ ورته ومي
ويل ورکړي يې دي. وې ويل دوا يې ورکړه را ولاړ سوم او د
مور جاني له دوا خخه مي گولي را واخيستي او ور مي کړلې.
پينځلس دقيقې وروسته مي مور جانه د خوب څپو په خپلو
ارامو غيږو کي واخيستل زه هم را ولاړ سولم تر څو بیده سم.

د خور وار خطا ښه مي تر غوږو سو سترگي مي خلاصي
کړلې! نوري چيغي هم ورسره گډې سولې ژر ولاړ سوم
دباندي را ووتم ټول پر مور جاني را ټول وه په وار خطايي
مخته ورغلم ومي ليدل چي د مور جاني د سترگو سپين
راوتلي دي تر خولې يې ځگان راځي او په ستوني کي يې
خرهاری دی په وار خطايي مي الهام ته زنگ ور ووهه چي ژر
يو ټيکسي- راوله په لس دقيقې کي يې ټيکسي- راوستل مور
جانه مو ور پورته کی او د لوي مهمند روغتون پر خوا روان

سولو هلته په رسیدلو سره یې مور جانه په تذکره کي پرستل او عاجل اطاق ته یې دننه کړه.

همدا د ژوند ستره هستي وه چي دننه یې کړل زه په ځان نه پوهېدم ومي څغستل هلته د یوه اطاق دروازه خلاصه سول یو ځوان راووتي زه یې پښو ته وروغورځېدم او زاري مي ورته شروع کړلې د ځوان سترگي د اوښکو ډکي سولې.

یو لاس مي پر اوږه ولگېدي شاته مي وکتل یوه سپین سرې ښځه ولاړه وه ویې ویل زویه پورته سه زه ستا مور یم مور به دي الله (ج) جوړه کړي ته غم مه کوه نور یې له سترگو اوښکي په بهېدو سولې او ولاړه. زه همداسي لکه لېونی د عملیات خانې پر شاوخوا گرځېدل چي د عاجل اطاق دروازه خلاصه سوله یوه نرسه راووتل ویل یې چي ستا پر مور جاني بیا د زړه حمله راغلې ده له ډیري ویري مي د مخ رنگ و الوتی ومي ویل څه وکړم ویې ویل ډاکټر صاحب ته ورسئ.

په تیزی سره د ډاکټر خواته ورغلم ورته ومي ویل څه وکړم

ډاکټر صاحب؟ ويې ويل تر دوو ورځو پوري يې موږ په
سيرومانو او دواو ساتلای سو تاسو يې سمدستي پاکستان ته
ورسوي ومي ويل سمه ده تر مابنهامه پوري مي مور په هوش
کي راغلل تر سترگو مي اوښکي راغلې ورغلم او تر څنگ يې
کښينستم د مور جاني تر سترگو مي هم اوښکي را رواني سولې
ويې ويل زويه څنگه يې؟ ومي ويل ښه يم مور جاني اوس
دي حالت څنگه دی ويې ويل اوس لږ څه ښه يم.

ومي ويل مور جاني سبا سهار دخيره روانيږو پاکستان ته.

- ويې ويل څه؟

- ومي ويل پاکستان ته څو له سترگو يې اوښکي په بهيدو
سولې مخ يې بلي خواته واړوي له ځان سره يې وويل کاش
موږ داسي ډاکټران درلودای چي بهر ته د تگ ضرورت نه
وای.

همدلته مي د ځان سره پريکړه وکړل چي له ځانه به د زړه نامتو
ډاکټر جوړوم.

زړه مې پیر درد کوي د خپل هیواد حالت مې سترگو ته
 ودریدی له څه خبرو اترو وروسته مې مور ته وویل مور جاني
 زه به تاته ډوډۍ راوړم. نور ولاړ سولم مور ته مې وویل مور
 جاني ته استراحت وکړه پلار ته مې زنگ وړ ووهه چي خاطره
 راوله خاطره یې راوستل. خاطره مې مور ته کښینول او خپله
 ولاړم تر څو مور ته ډوډۍ راوړم.

لاندې تا سوم په بازار کي یو ډول شور ماشور وو د اسمان مخ
 وریځي نیولی وو زه ولاړم مور ته مې څه پیرني را واخیستل
 خپله مې ډوډۍ خواته نه کیدل د خاطره لپاره مې یو څه
 وریځي او یو څه ډوډۍ را واخیستل راغلم د هسپتال په ځینو
 کي پورته سوم د اطاق دروازه مې خلاصه کړل ډوډۍ مې د
 خاطره په لاس ورکړل خاطره ته مې وویل اوس وختي بیده
 سي سهار وختي سفر لرو نور زه هم ولاړم د پایوازانو په اطاق
 کي بیده سولم تر څو سهار وختي را کښېنم.

د باران شورهای او د مرغانو چغهای وو دباندې را ووتم د
گلانو سهارنی وېرم په هوا کې خپور وو لوړمې وکتل او فکر
مې کوی چې اسمان هم زما پر حالت باندې ژاړې ددا هیواد پر
حالت باندې ژاړې ولاړم اودس، لمونځ او تلاوت مې وکړی
پورته سوم او د مور جاني اطاق ته ولاړم. مور جانه مې له
خوبه راپاخول.

خاطره ته مې وویل چې بیکونه تیار کړي ولاړم لاندې تا سوم

په بازار کي ښځه ډوغ وو هلته په موټرانو پسي- وگرځېدم د پاکستان تر ډېره پوري مي موټر کرایه کړ بیکونه مي راواخیستل لاندې را تا سولو په موټر کي سپاره او د پاکستان پر لوري مو خپل سفر پیل کړ.

خاطره او مور شاته ناستي وې زه مخته ناست وم بیکونه په ډکۍ کي ایښي وه پر لاري موټر وان بحث کوی او د جنگو څخه یې سر ټکوی زما زړه بیا په یوه بله دنیا کي وو خپل د مور جاني ناجوړي مي سترگو ته ولاړه وه فکر مي کوی که یې چیري مصرف ډیر سو څه به کوم ځکه زما سره په جیب کي یو نیم لک افغانۍ پاته وې نوري ټولي پیسې راسره خلاصې سولې.

د موټر پر هنداره څک، څک باران اوریدی او موږ خپل منزل ته دوام ورکړی وو تقریبا دوه ساعته وروسته د پاکستان ډېره ته ورسیدلو د موټره څخه کښته سولم او د بل موټروان څخه مي پوښتنه مي وکړل.

- اغا خان هسپتال ته مو په څو بیایې؟

- ویې ویل! په پینځه سوه کالداري!

ټوله موټر ته ور پورته سولو او د اغا خان هسپتال پر لوري مو موټر روان کړی.

هلته چي ورسیدلو زما مور جانه یې سیده عاجل اطاق ته نیستل د همدې ورځي ماښام ته یې زما مور راویستل فکر مي کوی چي پیسې به څو سي؟ نرسي نسخه په لاس کي راته ونيول راته وې ویل! دغه دوا راوړه.

لاندي تا سوم په نسخه کي فقط دوې لیکي خط لیکلی وو دواخانې ته ور ننوتلم او نسخه مي ورته ونيول فقط دوه پاکټه گولۍ یې راکړلې ومي ویل هغه نور؟ ول نوره دوا نسته او نه هم موږ چاته اضافه دوا ورکوو.

له ډیري خوشحالی څخه ما ویل چي وزرونه وکړم او مور ته ورسم او زیری پر وکړم دوا مي راو اخیستل را ووتلم او اغا خان هسپتال ته ور وختلم دوا مي نرسي ته ورکړل را تا سوم

نرسه بیا راغلل ویې ویل د محاسبې اطاق ته ورسه او حساب تادیه کړه.

زړه مي ډیر لږزیدى او د محاسبې اطاق ته ورغلم کمپیوتر کار په کمپیوتر کي اخته سو . وې ویل! ستاسو د مریض نوم څه دي؟ ومي ویل حسنات پسي- زیاته مي کړل ښاغلیه! موږ په ډیره غریبه طبقه کي یو زه خپله متعلم او پلار مي چوکیدار دی. پلار مي د ټوله کورنۍ سرپرستي کوو. که لږ ښه راسره وکړي.

ویې ویل ورسئ مخامخ شعبې ته ورسئ مخامخ شعبې ته چي ورغلم هلته یو چاغ سړی ناست وو دریشي- یې پر تن وه سره نیکتايي یې تړلې وه سلام مي ورته ووايه عینکي یې له سترگو څخه ایسته کړلې او پورته یې راته وکتل ولاړ سو ستړي مسې یې راسره وکړل وې ویل کښنئ! کښنستم.

ورته ومي ویل هلته د محاسبې په اطاق کي یې راته وویل چي مخامخ شعبې ته ورسه خو بیلابيلي پوښتني یې وکړلې ویل یې!

نوم دي څه دی؟ ومي ويل نوم مي اتل دی ول کورنۍ وضعه
مو څنگه ده؟ ما ويل په ډیره غریبه طبقه کي یو ویې ويل دغه
ستاسو د عملیاتو پیسې یو لک او شل زره افغانۍ سوي دي
خو ستاسو غربت په کتلو به ستاسو څخه اتیا زره افغانۍ
واخلو.

ډیر خوشحاله سوم ومي ويل ډیره مننه ورغلم پیسې مي له
جیبه څخه ورته را وکښلې او ور مي کړلې کمپیوتر کار په
کمپیوتر کي اخته سو! د کمپیوتر کار سترگو ته چي مي وکتل
نو د خپل هیواد هغه کمپیوتر کار را په یاد سو چي په لوی
مهمند هسپتال کي اخته وو. او د هغه رویه مي په یاد سول. یو
اه! مي د ځان سره وکېښ! ده ته وگوره دغه کمپیوتر کار
څومره با تربیه او با ادبه دی او هغه بل کمپیوتر کار څومره بې
تربیه او بې ادبه وو له ځان سره مي فکر وکړی زموږ مشران
چي د سیاست ناري وهي او تر ټولو غټ دښمن پاکستان بولي
صحيح ده دښمن به مو وي خو دلته د دښمنۍ مسئله یوې خوا

ته مگر هر فرد ولي پاکستان ته روان دی؟ ولي د تداوي لپاره
پاکستان ته ځي؟ ايا په موږ کي دومره زور او طاقت نسته چي
يو نامتو ډاکټر ولرو؟

تر زړه مي ويني خڅيدلي په همدا خيالو کي وم چي کمپيوټر
کار ږغ وکړی ورته مي واخيستل را ووتلم.

د مور اطاق ته ورغلم او ورته ومي ويل مور جاني اوس څنگه
يې؟ ويې ويل اوس ښه يمه تر پخوا ډيره ښه يم شکر الحمدلله
له دې دوا سره مي ډير فرق وکړی نرسه مخي ته راته ودریدل
ويې ويل ډاکټر صاحب غوښتي ياست ولاړ سوم له اطاق څخه
را ووتم نرسه تر مخه او زه د شا په پسې وم نرسه د يو اطاق
مخي ته ودریدل ويې ويل دغه د ډاکټر صاحب اطاق دی ومي
ويل صحيح ده مننه.

دروازه مي ټک، ټک کړل د هغې خوا څخه د مهرباني ږغ وسو
او ور ننوتم تقريبا يو د پوخ عمر سړی، کوچنی عينکي يې پر
سترگو، ډبل بریتونه او غټه ږيره يې وه پر يوه اوږده چوکۍ

باندي ناست وو ويې ويل مهرباني وکړی کښېنئ!

- ومي ويل مننه! کښېنستم.

ويې ويل ستاسو مريض به ان شاء الله تر دوو ورځو پوري رک روغ سي نور يې خارجولای سئ ومي ويل مننه کوم ويې ويل نور کوم خدمت درته وکړو؟ ومي ويل مننه، خير يوسئ، الله (ج) دي خير در کړې را ووتم له سترگو مي اوښکي په بهيدو سوې له ځان سره مي فکر وکړی کاش زموږ د وطن ډاکټران هم همدا ډول وای.

تر هسپتال لاندي را تا سوم ډيري گادياني ولاړي وي يو څه ميوه او وريجي مي را واخيستي بيرته لوړ وختم د مور جاني د اطاق دروازه مي خلاصه کړل ډوډی، وريجي او ميوه مي خاطره ته ور کړل زه ولاړم د پايوازانو په اطاق کي منتظر سوم او په هغه اطاق کي پريوتم سترگي مي د چت په پنکه کي گڼډلي وې همداسي مي سترگي سره ورغلي وې.

د خوبونو په دنيا کي وينم چي يو کښتي په سمندر کي روانه

وي ناخپه سمندر توپاني سي او کښتي غرقېدو ته نږدې سي
يو سپين ږري نوراني سړۍ راسي کښتي له غرقېدو وژغوري و
راته ووايي زويه ته کولای سي په تعليم سره خپله کورني
وژغورې له ځانه داسي څوک جوړ کړه چي خدمت وکړي نه
داسي څوک چي د وطن غوښي وخوري. پر تاسو به ډېر
سخت حالات راسي خو د تعليم لمن مه پرېږده.

سترگي مي خلاصي کړلې د شپې څلور بجې وې ولاړ سوم
اودس او لمونځ مي وکړی او همدا ډول تلاوت مي وکړی
لاندي تا سوم د مور جاني اطاق ته ورغلم هغوی مي هم لمانځه
ته را پاڅول ورته ومي ويل مور جاني که ستا اجازه وي زه به
لږ په بازار کي وگرځم که مي يو شی خوښ سو را به يې نيسم
مانښام ته د سفر امادگي ونيسئ روانېږو.

ويې ويل سمه ده اتله زويه خدای دي خير در کړي لاندي
راتا سوم په بازار کي وگرځيدم غرمه يو مسجد ته ورغلم
لمونځ مي وکړی تر مازديگره پوري گرځيدم او مازديگر بيرته

هسپتال ته راغلم هلته مي بيکونه او شيان سره تيار کړل تر هسپتال را تا سولم او يو موټر مي تر هډې پوري کرايه کړې پکښي سپاره سولو او روان سولو.

د يوې خواد مور جاني په تداوي باندي ډير خوشحاله وم او د بلي خوا د مانبام خوب ته ډېر اندېښمن وم موټر مو د ویش په طرف روان کړ هډې ته چي ورسيدلو د موټرانو گڼه، گونه وه هلته را تا سولو يو موټروان راته وويل کندهار ته ځئ؟ ومي ويل هو ويې ويل راځئ څه ته گورئ؟ موټر ته ور پورته سولو بيکونه مو ډکۍ ته پورته کړل او د کندهار پر خوا روان سولو.

تليفون مي په جيب کي وشرنگيدی پلار جان مي وو ويې ويل د مور مريضې- دي څنگه ده؟ ومي ويل اوس الحمدلله ډيره ښه ده دادی اوس کندهار ته در روان يو د حيرانتيا په ښځه وييل څه! کندهار ته را روان ياست؟ ومي ويل هو پلار جانه ويې ويل هلته په لوی مهمند کي يې لا اته شپې بستر کړې وه دلته خو يې حد اقل بايد يو لس شپې بستر کړې وای

ومي ويل نه پلار جانہ! دوا يې هم ډيري لږ راکړله او تر لوي مهمند دلته مصرف هم ډير کم وسو.

ډير خوشحاله سو او ويې ويل اوس يې مريضې- څنگه ده؟
ومي ويل اوس الحمدلله ډيره ښه ده له څه خبرو اترو وروسته
موخداى پاماني سره وکړه او تليفون يې بند کړ .

موټروان په موټر کي يوه سندره لگولې وه او موټر د کندهار پر
لور روان وو.

کندهار ته ورسيدلو له موټره تا سولو او يو بل ټيکسي- ته مو
لاس ورکړى. ټيکسي- ته ور وختلو او د خپل کور ادرس مو په
لاس ورکړى کور ته ورسيدلو.

خاطره ژر ولاړل د مور جاني ځاى يې ور سم کړى او مور
جانه مو پر خپل ځاى پريستل له ځان سره مي حساب وکړى
فقط خلويښت زړه را پاته وې او په هغه کي لس زړه د کور د
کرايې وې او لس زړه د کور مصرف غوښتې او شل زړه تقريباً
په پورو کي سره تللې.

پيسې مي سره را بيلې کړلي او فکر مي وکړی چي نور به زه
 څه ډول د کور مصارف مخته یوسم؟ هيڅ لار په نظر نه راتلل
 بيله دا چي زه بايد ځان ته يو کار پيدا کړم تر کور دباندې
 راووتم او پر لاره روان وم چي په جيب کي مي تليفون
 وشرنگیدی را پورته مي کړی خالد وو.

د سلام او جوړ پخیر وروسته يې د مور جاني پوښتنه وکړل او
 ويې ويل مور جانې دي اوس څنگه ده؟ ومي ويل اوس
 الحمدلله ډیره ښه ده ويې ويل څه شکر دی او د مکتب نتائج
 هم را وتلي دي دا ځل دي بيا اول نمرگي نیولې ده هيڅ باور
 مي نه راتلی ومي ويل دا ځلي مي اول نمرگي ونيول؟ دا ځل
 خو زه په ډیرو مشکلاتو کي وم.

ويې ويل باور وکړه اتله! ورته ومي ويل ډیره مننه! ويې ويل
 سړ کال خو دولسم ته هم کامیابه سوی يې ومي ويل هو څنگه
 به وکړم؟ په تليفون کي مو څه نوري خبري هم سره وکړلې او
 نور مو تليفون بند کړی.

بیرته د کور خواته را وگرځیدم پر لاره مي فکر وکړی باید یو کار ځان ته پیدا کړم تر څو د کور او مکتب مصارف پر مخ یوسم دا چي پر کال زموږ کانکور هم وو باید د کانکور امادگي مي هم شروع کړې وای.

هیڅ نه پوهیدم چي څه وکړم؟ اخري فیصله مي دا وکړل چي د جمعې په ورځ به روزانه کوم تر څو د راتلونکي هفتې پیسې د ځان سره برابري کړم همدا اراده مي له ځان سره پخه کړل.

زموږ په صنف کي انجونې هم راسره گډې وې د صنف اول نمره به عموماً زه وم او دوهم نمره به عموماً یوه انجلۍ وه چي نوم یې هیله وه. له ډیري شتمني کورنۍ څخه وه. له پیسو څخه مي درې زره افغانۍ را جلا کړلې او له ځان سره مي وویل چي سبا کانکور امادگي هم شروع کوم سبا پر اووه بجې باندي روان سولم او د مکتب کتابونه مي هم واخیستل او ولاړم د کانکور په امادگي کي مي داخله وکړل.

ژوند همداسي پر مخ روان وو د جمعې په ورځ به مي روزانه

کول، په مکتب کي مي هم درس وایه او په ستنر کي مي د کانکور امادگي هم ويل.

یوه ورځ د جمعې په ورځ پر چوک د نورو مزدورانو سره ولاړ يم یو نوې لکسل را کات سول او ودریده زه هغه بغل ته ولاړ وم په ټولو مزدورانو کي یې ماته اشاره وکړل ول ځوانه راسه ورغلم ومي ويل څه شی دی؟ ویې ويل په کور کي لږ کار دی کولای یې سي؟ ومي ويل ولي یې نسیم کولای حتمن یې کوم ویې ويل موټر ته را وخپره.

موټر ته ور وختم موټر یې روان کړی کورته چپورسېدو ویې ويل دغه شل گونۍ وریجي او پینځه څلویښت گونۍ غنم دي نن سهار را ورسیدل دا به په دا پسخانه کي سره ځای پر ځای کړې ومي ويل سمه ده پر دواړو سترگو!

ماڅیگر آذانونه شروع سول ما هم نور د کار کالي الیش کړل او په گډوه مي اودس تازه کړ هغه سپړی راغلي کار یې وکتي نور یې جېب ته لاس کړ تر څو پیسې راکړي په دا وخت کي

مي يو ښځه واوريدي چي مخ مي ور واړوي هغه هيله وه زموږ د
صنف دوهم نمره دواړه له ډيري حيرانتيا څخه هک پک سولو
پدې وخت کي هيلي خپل پلار ته وويل پلاره! دی دلته څه
کوي؟ پلار يې وويل ولي لوري دی خو مزدور دی. هيلي پلار
ته وکتل پلاره دی مزور نه دی زموږ د صنف اول نمره دي پلار
يې په ډيري حيرانتيا ماته وکتل زويه رينستيا! تا ماته وختي
ولي نه ويل! له څه پوښتونو وروسته يې راته وويل زويه ددې
وروسته به ته روزانه نه کوې ومي ويل!

- خو پدې سره زموږ ژوند روان دي!

- وې ويل! له دې وروسته هره مياشت راځه زه شپږ شپږ زره
افغاني درکوم تر هغو چي ستا مکتب خلاصيري مصرف دي زما
پر غاړه دي.

ژوند همداسي تيريدي او د دغه کال تر پايه به ورتلم او پيسې
به مي ورڅخه اخيستي خو ډير به شرميدلم د کانکور امادگي به
مي تر نيمايي پوري رسيدلې وه چي يو ځلي بيا مي پر مو د زړه

حمله راغلل دا ځل مي بيا پاکستان ته بوتلل نور لار او گودر
را څخه ورک وه حيران وم څه وکړم ژوند پر دا ډول مخته نه
تلی. د هيلي پلار مي په ځان نه کړی خبر او بيرته مي روزانې
ته مخه کړل ددغه کال تر پايه پوري نور د هيلي پلار ته نه ور
تللم هيلي څو ځلي راته وويل اتله ولي زما پلار ته نه ورځي؟
که شرميرې زه به پيسې ورڅخه را اخلم او در کوم به يې ورته
ومي ويل نه هيلي نور زه هم ځوان يم بايد پخپل موټ پيسې
وگټم او خپل ژوند خپله مخته بوځم تر ابده پوري خو به ستا
د پلار څخه پيسې نه اخلم.

په دا خبره سره به هيله ډيره خوابدې سوله تقريبا يوه هفته
وروسته تليفون ته زنگ راغلی چي اوکي مي کړی نابنده سړی
وو ويې ويل زه د هيلي پلار يم څنگه ياست ښه ياست؟ خبري
مي ورسره وکړلې ويې ويل د جمعې ورځي ته راسه پکار مي
يې ومي ويل سمه ده.

د جمعې ورځ وه ور روان سولم او ورغلم هلته چي ورسيدم

دروازه مي ټک، ټک کړل دروازه هيلي خلاصه کړل زه ورغلم
 پلار يې په برنډه کي ناست وو راته وې ويل راځه راځه اتله
 زويه دلته زما بغل ته کښينه ورغلم او بغل ته يې کښينستم تر
 سلام او روغبړ وروسته يې وويل دا څو مياشتي ولي په پيسو
 پسي- نه راغلې؟ ومي ويل بابا زه هم نور ځوان يم بايد خپله
 کار وکړم تر ابده خو به ستا څخه پيسې نه اخلم ويې ويل ښه
 نو بيا به يو بل چم وکړو زما يو ملگری دی د هغه زوی ته
 درس وایه د مياشتي اته اته زره افغانۍ درکوي هغه ته درس
 وایه. ډير خوشحاله سولم فکر مي وکړی لکه وزري چي مي
 وکړلې غوښتل مي دا زیری ژر پر مور جاني او پلار جان
 باندي وکړم له څه خبرو وروسته مي خدای په امني ورڅخه
 واخيستل او را ووتلم ولاړم او دا زیری مي پر مور جاني او
 پلار جان باندي وکړی.

دوې ورځي وروسته د هيلي پلار زنگ را ووهه او ويې ويل
 اتله زويه هغه نفر زنگ را وهلی وو! ويل يې دا استاد را

معرفي کړه ومي ويل کور يې چيري دی؟ زه به خپله ورسم ويې
ويل غرمه دواړه ورځو ومي ويل سمه ده.

د غرمې شا و خوا وه چي د هيلي کورته ورغلم پلار جان يې په
موټر کی کښینولم او دواړه د هغه نفر کور ته روان سولو هلته د
شاگردانو د پلاره سره کښینستلو. خپل زامن يې راته معرفي
کړل يو ايمل وو او بل ياسر وو تر څه خبرو اترو وروسته مو
اته زره افغانۍ ورته وويلې.

هغه نفر وويل ستا غريب وضعیت په کتو سره زه تاته اته زره نه
بلکي لس زره افغانۍ درکوم ډير خوشحاله وم. ژوند همداسي
پر مخ تللی د کانکور امادگي هم خلاصه سول او د کانکور
امتحان مي ورکړ طب پوهنځي ته کاميابه سوی وم.

زما اول انتخاب د کابل طب وو دوهم انتخاب مي د کندهار
طب وو همداسي مخته ډير خوشحاله وم او ژوند مخ پر بڼه
کیدو وو د طب پوهنځي د دوهم کال څخه فارغه کیدلم چي
الهام هم د کانکور امتحان ورکړی د کانکور په نتايجو کي هغه

هم طب پوهنځي ته کامیابه سوی وو.

ایمل او خالد ته مي همداسي درسونه ويل. زما دطب پوهنځي اخري سمیستر پر خلاصیدو وو یوه ورځ د ایمل پلار راته وویل زویه غواړې چې د تخصص لپاره ترکیبې ته په بورس کي ولاړ سې؟ ومي ويل ولي نه ځم ویې ويل سمه ده د تخصص امتحان به ورکړې نور کار خلاصیږي ډیر خوشحاله سوم ومي ويل سمه ده. امتحان مي ورکړ.

درې ورځي وروسته یې زنگ را ووهی ویې ويل پاسپورټ، ویزه او نور شيان دي سره برابر کړه کامیابه سوي یې په راتلونکې هفته کي دي سفر دی ډیر خوشحاله سوم.

دوې ورځي تیري سوې چې پر یوه نامعلومه شمیره زنگ راغلی تلفون چې مي پورته کړی د هیلې پلار وو ویې ويل!

- زویه یو ځل راسه پکار مي یې ومي ويل

- سمه ده! ورغلم ویې ويل زویه ماشاء الله دادی نور ډاکټر سولې مور دي په مرکه راواستوه. ډیر وشرمېدم. ومي ويل! هر

څنگه چې ستاسو خوښه وي.

مانښام چې کورته راغلم د مور جاني سره مي دا خبره شريکه کړل په سبا مي مور جانه ورغلل او د هيلي دستمال يې راوړی په کور کي دوې خوشحالي سره يو ځای سوې دوې ورځي وروسته د تخصص لپاره ترکيې ته روانيدم او په نن مانښام يې د هيلي دستمال راوړی.

له خدايه ډير راضي وم او ژوند په ډير ښه ډول مخته روان وو الهام هم طب پوهنځي ته کاميابه سوی وو د پلار جان يوه، يوه خبره مي را ياديدل د خوشحالي په خوند هغه وخت پوهيږې چې غم درباندي تير سوی وي او سختی درباندي تيري سوي وي.

له څلور کالو تخصص څخه وروسته زه خپل وطن ته راغلم لومړی مي د خپل پلار جان او مور جاني لاسونه ور مچ کړل دوې ورځي مي په کور کي استراحت وکړ او نور لوی مهمند ته ولاړم او په لوی مهمند کي د يو نامتو ډاکټر په صفت د زړه

د جراحي متخصص وظيفه راکړل.

مياشتني معاش مي يو لک افغاني او په هره عمليات کي نيمی
پيسې زما او نيمی پيسې د هسپتال وې ژوند په ډير ښه ډول
پر مخ روان و. يو کال وروسته زما او د هيلي واده وسو او نور
د تل لپاره خوشحاليانو موږ ته مخه کړل.

يوه ورځ روغتون ته ننوتلم يوې بوډۍ مي تر پښو لاسونه
راوگرزول وې ويل زويه غريبه يم كومك راسره وكړه! موږ
غريبان يو! تر لاس مي ونيول راپورته مي كړل سترگو ته مي
يې چي وكتل يو ډېره زړه لږزه ونكې صحنه مي سترگو ته
ودرېدل هغه ورځ په كوم كي چي زما پر مور د زړه حمله
راغلې وه زه لكه لېونۍ يوې او بلي خواته به مي ځغستل هر

چا به چي ماته وکتل نو تر سترگو به يې اوبښکي تللې هيڅوک
 هم نه وه چي ماته دلاسا يې راکړي يوازي همدا سپين سړي
 وه چي ماته يې دلاسا يې راکړل ومي ويل موري پورته سه! څه
 مشکل دي راته ووايه په ژړا يې راته وويل زويه کوچنۍ لور
 مي مريضه ده د زړه عمليات غواړي خو زه د دومره پيسو وس
 نه لرمه! هر چاته ورغلمه خو هيچا هم زما خبرو ته غوږ ونه
 نيوي زويه يو ځلي هغه کمپيوټر کار ته ورغلمه خواست او
 زارۍ مي ورته وکړلې خو هغه ډيري بدي خبري راته وکړلې!
 او په تېلو تېلو يې د هغه ځايه څخه راوايستلم زويه خدای ته
 مي اميد دي تاته مي اميد دي يو لاره راوښوه تر څو زما د زړه
 ټوټه جوړه سي د بودۍ خبرو زه يو ډېر ليري وخت ته ودرولم
 هغه وخت په کوم کي چي زما د زړه پر ټوټې د زړه حمله
 راغلې وه او زما سره پيسې نه وې د بودۍ په ږغ را په خود

سولم راته ويې ويل زويه ته ژارې! بودی مي تر لاس ونيول
 راپورته مي کړل ورته ومي ويل موري راځه زما سره!

د مدير د اطاق خواته ور روان سولم او دروازه مي ټک ټک
 کړل له هغې خوا د مهرباني راځی! بڼ وسو دروازه مي
 خلاصه کړل مدير عينکي پر سترگو کړي وې او يو مجله يې
 کتل د مجله څخه يې سترگي راپورته کړلې وې ويل او ډاکټر
 صاحب تاسي! راولاړ سو او ټينگ يې په غېږ کي ونيولم پر
 ملا يې ټپ راکړ وې ويل راځه کښېنه! ولي ولاړ يې! په دې
 وخت کي بودی هم اطاق ته رانوتل ورته ومي ويل راځه
 موري کښېنه بودی کښېنستل مدير ته مي وويل ته يو کار
 وکړه نور د کمپيوټر کار له اخلاقو تر پزي راغلي يم يا دي نور
 اخلاق سم کړي يا دي استعفا ورکړي مدير راته وويل زه به
 يې راوغواړم ته يوڅو خبري ورته وکړه که نسو اصلاح نور د
 کاره جواب دي. ومي ويل صحيح دي ټيليفون يې راپورته کړ

کمپیوټر کار ته یې زنگ ور ووهلي او ورته وې ویل ژر زما
اداري ته راسه دوه دقیقه بعد دروزه وټکېدل مدیر د راحی ږغ
پر وکړ دروازه خلاصه سول کمپیوټر کار راننوتی مدیر ورته
وویل کښنې! کمپیوټر کار چي بودي ته وکتل نو د مخ رنگ
یې ژر سو مخ مي ور واړوي ورته ومي ویل:

- ښه محترمه دا پېژنې! ده په ترتري ژبه وویل ه...ه...ه...هو
دا...دا یواري درمخه زما دفتر ته راغلې وه ویل یی پیسې را
لږ کړه!

- په تمسخر مي وویل جنابه! نو تا څه ورته وویل!

- وې ویل م...م...ما ورته وویل چي ووځه!

په درد مي ورته ووی د پایوزانو سره سپی داسي کوي سترگي
یې کښته واچولې ورته ومي ویل نن دي دداسي کارو اخيري

ورځ وه که بله ورځ ماته دداسي شکایت خبر راغلي نو نور د
کاره جواب یې! وې ویل سمه ده ښاغلي!

ومي وی نور تلی سې دی ولاړ سو په جېب کي مي لاس
نښستي پیسې مي را وکښلې او بوډي ته مي ورکړلې نور د
مدیر له اطاقه راووتم او خپل د کور پر خوا روان سوم فکر
مي ډېر خراب و. کور ته چي ورسېدم دروازه مي وټکول.
دروازه الهام خلاصه کړل کور ته ورننوتم خپلي خوني ته ولاړم
لږ وخت وروسته دروازه خلاصه سوله د هيلي ښځه مي
واورېدې ویل یې پورته سه شیدې مي درته راوړې را پورته
سوم دې گیلان راکړ وې ویل یو خو ته هم هر وخت په فکر
کي یی نن دي بیا په چشي طبیعت خراب دي ومي ویل هره
ورځ له غریبانو سره مخ کېږم زړه مي ډېر درد پر کوي خو څه
وکړم هسپتال زما نه دي چي مفت یې عملیات وکړم نه پوهېږم
څه وکړمه بیخي لار را څخه ورکه ده. هيلي راته وکتل او وې

ويل ولي يو خيريه بنسټ نه جوړوې سترگي مي ورپورته

کړلې ومي ويل واه خونده بنایسته فکر!

په سبا مي د ځينو خلگو په مشوره سره يو ځاي محکمه رانيول

او د اتل خيريه بنسټ په نامه مي يو خيريه بنسټ جوړ کړ او

د خلگو خدمت ته مي وړاندي کړ.

او بالاخره هغه خوب مي ياد ته راغلي کوم چي له نن څخه دولس
کاله مخکي ما ليدلی وو هغه خوب په کوم کي چي يو سپين ږدي
سړی راسي راته ووايي زويه ته کولای سې په تعليم سره خپله کورني
وژغورې له ځانه داسي څوک جوړ کړه چي خدمت وکړي نه داسي
څوک چي د وطن غوښتي وخوري. پر تاسو به ډېر سخت حالات
راسي خو د تعليم لمن مه پرېږده. او بالاخره د تعليم په واسطه دادي

زموږ کورني له کم حالت څخه کم حالت ته راوړسېدل.
غوښتل مي چي خپل هيواد ته خدمت وکړم او دا مي يوازنی هيله ده

پای

يادانيت

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

يادانيت

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

د ليکوال پېژندنه

فرهاد احمد صديقي د فريدون صديقي زوي او د
مرحوم حاجي صديق صديقي لمسی دي چي په
۱۳۸۸هـ. ش کال په کندهار زېږېدلي دي.
اسلامي زده کړي يې د کندهار په ځينو مدرسو
او لومړني عصري زده کړي يې په آشنا عالي
لېسه بيا په ويسا اکاډمي او فالحاله د کندهار
شاه حسين هوتک افغان ترک د هلکانو عالي لېسه
د دولسم ټولگي زده کوونکي دي. اصلي د کابل
اوسېدونکي خو فالحاله په کندهار کي ژوند
کوي. نوموړي اوس ۱۶ کلن او تر ټولو لوي
ارمان يې خپل هيواد او مورني ژبي ته نه ستړي
کېدونکي خدمت دي.

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library